

Göran Westerberg

Född: 1971

Med en japansk mamma fanns det inga andra val, Göran skulle träna den mest traditionella och respektabla av de japanska budosporterna, kendo. Eftersom familjen då bodde i södra Stockholm blev valet enkelt att börja träna i Södra Budoklubben med Gubbängshallen som träningslokal. Året var 1978 och där fick han också en jämnårig träningskompis, Dan Fujii, deras tränare var Kinichi Kamiyasu och Kazuo Yamazaki. Efter några år lades kendosträning i Södra ned och de båda unga adepterna fick flytta över till SSIF och Johannesskolan vid Roslagstull.

Det var en tuff träning för ett par unga killar. Övriga tränande var fullvuxna som tornade upp sig ovanför dem. Även om de flesta försökte hålla igen på kraften i huggen gjorde det ändå oftast ont. Även om han deltog i några tävlingar och någon gradering gav dessa ingen egentlig motivation utan den kom i stort sett helt utifrån hans mammas krav på att han skulle träna kendo.

Foto 1 – Jul Cup 1982 i Johannesskolan, Stockholm; Fr v Johan Appelberg och Göran Westerberg

Som komplement under sommarloven tränade han också i Japan, i en skola staden Chiba. Här fick Göran uppleva allt av vad traditionell japansk kendosträning kan erbjuda. Det var lite skrämmande då han inte kanske kunde lika mycket som sina träningskamrater men det fanns en stor fördel, de var ju av samma storlek som han själv. Den träning som erbjöds i Sverige var helt inte lika adekvat för barn före gymnasieåldern.

Foto 2 – Göran Westerberg, sittande till vänster, med Konno-sensei och träningskompisar på Johannes skola

1986 när Göran började gymnasiet slutade Göran träna kendo. Det var en paus som skulle vara 6 år. Så en dag på bussen på väg till KTH såg han en person som bar på shinaier och en kendorustning. Plötsligt infann sig tanken att här fanns något som han inte blivit klar med och som resultat började Göran träna kendo på FSKA med en stor inre egen motivation. Förutom att träna själv hjälpte han till med nybörjargruppen som assisterande tillsammans med Leif Hurtig och Kazou Yamazaki.

Med sin nyfunna motivation kastade sig Göran in i allt vad kendo kunde erbjuda i form av tävlingar och läger. Han minns fortfarande speciellt KanGeiko träningarna i Berlin som gjorde att kroppen led i över en vecka efteråt. Han graderade sig också både till 1a och 2a Dan nu.

1996 kom Göran in i svenska landslagets träningsgrupp och drömmen om att kunna representera Sverige vid VM i Kyoto 1997 drev honom till att träna i princip varje dag fram till dess han blev uttagen. VM:et blev för honom en häftig upplevelse med förträningar i Osaka och sedan själva tävlingsdagarna i Kyoto. Som för många som tävlar i kendo blev koncentrationen och adrenalin påslaget så stort att Göran efter en match knappt kom ihåg vilka poäng som utdelats. En match från lagmatcher stod dock ut för honom och det var matchen mot Norge där han slog det norska lagets näst bäste kendoka. Han sammanfattar sin insats kortfattat med "I pulled my weight" i och med att han kunnat bidra i de svenska segermatcherna.

Senare under 1997 följde Göran med till en tävling i Helsingfors där han fick möta en samma ungrare som han mött tidigare vid VM i Sveriges förlustmatch mot Ungern i B-grupps finalen. Ungraren var både längre och större Göran och i kampens hetta vek sig plötsligt Görans ena knä åt fel håll. Efter konsultation med medföljande kendokas beslöt han sig för att försöka fortsätta matchen men det gick inte. Både ledband, korsband och menisk hade skadats och resulterade i att Göran avslutade sin kendo-karriär. I sin civila karriär efteråt upplever han att kendons förmåga att frammana fokus och kämpa anda varit honom till stor fördel.

Kendoutrustningen har han kvar, den står på landet efter att föräldrarnas hus brunnit ned. Kanske åker den på igen om några år när han har möjlighet att trappa ned sin yrkesverksamma karriär.

Foto 3 - Silverlaget i Kyoto VM:s B-grupp; Göran Westerberg sittande längst till höger

Görans bästa kendoögonblick var VM:et 1997 i Kyoto. Det sämsta ögonblicket var en gång tidigare i karriären som lite knatte när han mötte en fullvuxen motståndare. Trots att han kände att han var tekniskt bättre vann motståndaren i och med att denne kunde hugga hårdare. Detta ögonblick kan ha varit kärnan i den revanschlusta som gjorde att han tog upp kendo senare.

Som bäste manlige svenska kendoka under sin karriär framhåller han Joakim Strömsnäs som Göran upplevde kunde både bjuda motstånd och besegra de som var mycket längre och därför inspirerat honom själv.

Kon-sensei var bäste gästtränare av det skälet att denne visade hur mycket han tyckte om att träna Göran och Dan.

Nedtecknat av Hans Lundberg i augusti 2023.